

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Præposito Sancti Laurentij Laudensis & I. & A. Canonicis de Cavennacho
diocesis Laudensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

dum sub iugo servitutis pristinae permanserunt, per hoc multorum impediens salutem qui fuerant credituri, & temporale commodum angelorum gaudiis preferentes, qui super penitentiam agentibus gloriantur. Ideoque universitatem vestram monendo rogamus & exhortamur in Domino, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus intuitu ejus qui venit saluum facere quod perierat & dare animam suam redemptionem pro multis, hujusmodi novellae plantationis filios non gravetis, sed agatis tantò clementius cum eisdem quantò memoria pristinae conversationis infirmi facilius in antiquum relaberentur errorem, cum veteres utres vix novum vinum contineant juxta evangelicam veritatem. Nos enim venerabili fratri nostro H. Gnesnensi Archiepiscopo nostris damus litteras in mandatis ut tales foveat propensius propter Deum, & defendat eosdem à molestiis indebitis & pressuris, oppressores eorum indebitos monitione praemissa per censuram ecclesiasticam sublato appellationis impedimento compescens. Datum Signiae Idibus Augusti, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Scriptum est super hoc Archiepiscopo Gnesnensi.

CAMERACENSI EPISCOPO.

*Epist. 149.
De decimis Ecclesiarum constitutis.*

Significavit nobis N. Miles quòd ad sublevandam inopiam capellaniarum de Gellen & Bialluel Ecclesiarum, quae multa paupertate gravantur, quasdam eis decimas conferre desiderat, si ad hoc favor apostolicae benignitatis accedat. Volentes itaque in Ecclesiis praedictis adesse quòd in suo jure alij deesse minimè videamur, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus eundem Militem, ut illi Ecclesiae reddat decimas cui debentur, diligenter inducas. Quòd si ad hoc induci non poterit, & tales decimae sunt quae juxta consuetudinem regionis in feudum perpetuum à laicis detinentur, conferendi eas ipsis capellaniis tribuas facultatem. Datum Signiae xv. Kalend. Septembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

EPISCOPO ET DECANO
& Cantori Atrabatenfis.

*Epist. 150.
Causae cognitionem ad eos remittit.*

Cum causam quae inter B. viduam & Lambertum laicum Morinensis diocesis super dotalitio ipsius viduae vertitur dilectis filiis Ph. G. & G. Canonicis Morinensibus olim duxerimus committendam, ac ipsi receptis testibus & attesta-

tionibus publicatis, disputationes hinc inde propositas audivissent, tandem, sicut ex relatione comperimus judicum eorundem, tam ab Episcopo Morinensi quam à praefato Lamberto ne ipsi ad sententiam procederent extitit appellatum, eò quòd cum res quae ducebatur in judicium esset feudalis, & ad jurisdictionem spectaret Episcopi, non ecclesiastico jure, sed potius seculari, ejus forum praedicta viduae declinare non poterat, cum esset paratus eidem justitiae plenitudinem exhibere. Dilecti quoque judices appellationibus deferentes, causam cum utriusque partis attestationibus & allegationibus suis sigillis inclusis ad nostram praesentiam remiserunt. Verum quia per relationes judicum, attestations & allegationes partium, & alia per nuntium viduae memorata coram dilecto filio nostro Angelo sancti Adriani Diacono Cardinale sibi à nobis auditore concessio proposita, quae idem Cardinalis in praesentia nostra fideliter retulit, nequimus plenè de causae meritis instrui, cum causarum merita partium assertionem pandantur, & pro neutra parte comparere aliquis procurator, multa quoque fortassis in partibus ipsis sunt nota quae nobis sunt prorsus incognita, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus partibus convocatis, non obstantibus appellationibus praenotatis, quia etiam res de qua agitur dicatur esse feudalis, de ipsa tamen non tamquam feudali, sed dotali, tractatur, attestationibus & allegationibus quas sub bulla nostra transmittimus vobis inclusas & aliis rationibus utriusque partis inspectis, causam ipsam appellatione remota sine debito terminetis, facientes quòd decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Testes autem &c. subtraxerint, per censuram eandem cessante appellatione &c. usque perhibere. Quòd si non omnes &c. tu ea, frater Episcope, cum eorum altero &c. Datum Signiae xv. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

PRAEPOSITO SANCTI
Laurentij Laudensis & I. & A. Canonici
de Cavennacho diocesis Laudensis.

Dilectus filius magister Ambrosius de Canturio Diaconus plebis de Gal. lian, constitutus in praesentia dilecti filii nostri Angeli sancti Adriani Diaconi Cardinalis, quem sibi dedimus auditorem, proposuit coram ipso quòd cum ad mandatum sedis apostolicae per venerabilem fratrem

nostrum Hierosolymitanum Patriarcham, tunc Episcopum Vercellensem, de canonicatu Ecclesie sancti Vincentij de Galian. Mediolanensis diocesis fuerit investitus, & idem Patriarcha Præposito & fratribus ejusdem Ecclesie mandaverit ut dicto A. quantum uni de residentibus ibidem de communibus proventibus assignarent, ac ipsi per eundem, pro eo quod ejus parere mandato contumaciter recusabant, fuissent ab officio beneficioque suspensi, & excommunicationis demum vinculo innodati, licet postmodum investituram ejusdem ratam asseruerint se habere, partem tamen ei debitam subtraxerunt; quibus cum postmodum per venerabilem fratrem nostrum Laudensem Episcopum & conjudices suos delegatos à nobis sententialiter fuisset injunctum ut eidem tantum de proventibus Ecclesie præfate conferrent quantum perciperet unus ex aliis in eadem, ipsi, ut eum fatigarent laboribus & expensis, ad sedem apostolicam appellarunt, dicentes se nihil daturus eidem nisi continuè in Ecclesia resideret, ex eo sub specie justæ causæ materiam malignandi sumentes quod ibidem ei mora periculosa nimis exiit occasione banni cujusdam, cui eum Mediolanenses Consules subjecerunt. Propter quod idem ad sedem apostolicam iteratò laborans, ad dilectos filios Abbatem de Capite lacus & collegam suum nostras litteras reportavit. Qui secundum tenorem litterarum ipsarum Præposito & Capitulo prænotatis sententialiter injunxerunt ut ipsi Ambrosio quantum uni ex residentibus assignarent de communibus proventibus Ecclesie sæpefate, ubicunque maneret, donec prædicta necessitate cessante tutè residere valeret ibidem, & nihilominus de subtractis satisfacerent competenter: in quos, quia mandatum eorum furdis auribus pertransibant, judices excommunicationis sententiam promulgarunt; sicut per instrumenta coram auditore memorato exhibita liquidò edocebat. Unde idem Ambrosius nobis humiliter supplicavit ut finem suis laboribus imponentes, ipsas sententias dignaremur apostolico munimine roborare. Nos autem auditis iis & aliis quæ idem Cardinalis fideliter retulit coram nobis, communicato fratrum nostrorum consilio, prædictas sententias confirmantes, discretiõem vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus ipsas faciatis sublato appellationis obstaculo firmiter observari. Quod si Præpositus & Clerici supradicti contraire

præsumperint, ipsos auctoritate nostra per subtractionem beneficiorum appellatione remota parere sententiæ compellatis. Nullis litteris harum expressa mentione non habita obsistentibus, si quæ apparuerint à sede apostolica impetratæ. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Signiæ xii. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

PRIORI ET CONVENTUI
Lateranensi.

Oram dilecto filio Petro tituli sanctæ Cæciliæ Presbytero Cardinale, quem vobis & Clericis basilicæ sancti Laurentij de Palatio dedimus auditorem, yconomus ejusdem basilicæ petit vos arceri ab inquisitione quam dictis Clericis circa spiritualium administrationem in sua parrochia præsumebatis inferre, ab arcu videlicet sancti Danielis usque ad domum Iohannis Matij citra & extra formam ex utraque parte viæ, & à scala Episcopi Albanensis usque ad domum Iohannis de Mutina, & à domo Iordanis Petri Leonis usque ad hospitale sanctæ Mariæ in Spaccolaria tam ex una quam ex altera parte viæ; qui ut de jure posset basilicæ supradictæ docere, decem testes induxit, per quos ostendit Clericos sancti Laurentij habitantibus infra prædictos terminos spiritualia ministrasse. Ad hæc yconomus vester respondit quod cum præfata parrochia juris esset Lateranensis Ecclesie, prout per privilegium felicis memoriae Calixti Papæ prædecessoris nostri continens fines parrochiæ vestræ probabat, & à longissimo tempore Lateranensis Ecclesia eandem parrochiam possederit sine lite, vos possessioni legitimæ incumbentes non videbamini aliquos indebitè molestare, cum non intelligatur injuriam facere qui utitur jure suo; & ad probandum usum longissimum & præsentem testes induxit, per quos sufficienter edocuit Lateranensem Ecclesiam à quadraginta sex annis usque ad tempus mortis litis & post exercuisse jura spiritualia in parrochia sæpedicta. Dicebat etiam quod si medio tempore infra fines prædictos pars altera præsumpsisset aliqua parrochialia exercere, cum nihil de proprietate doceret, & ex parte vestra longissima & continua possessio probaretur, & duo in solidum eandem rem simul & eodem modo possidere non possint, convincebantur adversarij prædicta clanculò usurpasse. Contra tenorem verò cujusdam scripti sub nomine bonæ memoriæ Alexandri prædecessoris

Episc. 152.
De limitibus
Ecclesie Late-
ranensis.